

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

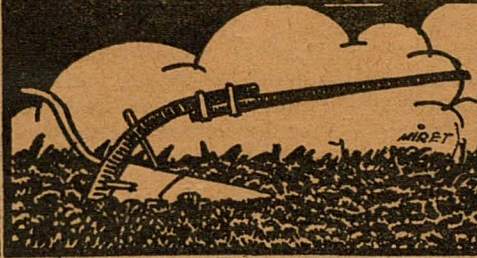
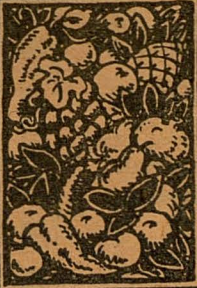
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX

5 de Juny de 1925

Núm. 11

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SURIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgauen pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

I emanau la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis endemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat, car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 0/0 el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 0/0.

	Sulfat de Coure		NOSPERAL
1.er tractament	(1,0 0/0)	18	(1,0 0/0) 18
2.on	» (1,5 »)	27	(1,0 ») 18
3.er	» (2,0 »)	36	(1,0 ») 18
		81 kg.	54 kg.

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Teléon 1338 G. - Direcció telegràfica: KEGEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar: Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua.	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

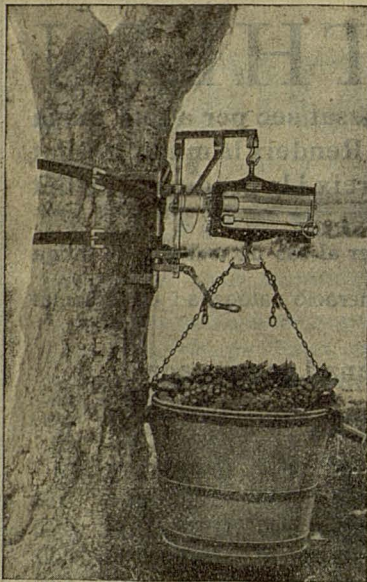
	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs. (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)

adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demanen un fullotó explicatiu

R. ROCH H.

Fàbrica de bàscules
i caixes per a cabals

Carretera Coll Blanch, 31 : Tel. 484 H : (Hospitalet) BARCELONA

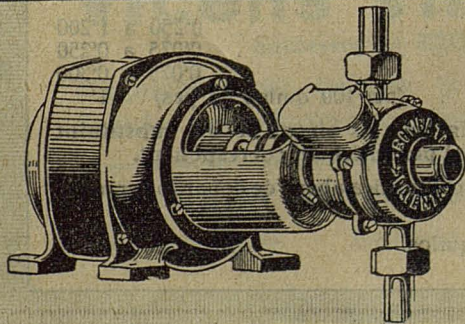
AGRO IBÉRICA, S. A.

SOFRES de totes classes
per a l'Agricultura i Indústria

Fàbrica i molins a Vilafranca del Penedès

Nou de Sant Francesc, 34, pral.
Telèfon A. 2514

Barcelona

La BOMBA que
reuneix les car-
acterístiques
més avantatjoses

ÉS LA
TANK

La ÚNICA que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

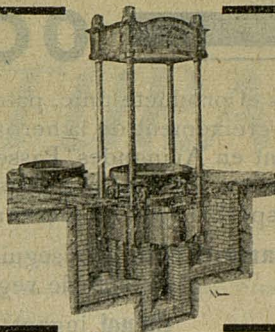
Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general -
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües -
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'èmbol per a totes les aplicacions - Premses i bom-
bes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades -
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries -
Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

USINES SCHLÖESINGR FEERS & Co - MARSELLA

Casa fundada en 1846 - Societat Anònima per accions - Capital: 3.600.000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septemes i Arle

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, bucois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.
Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fullets dirigir-se a

J. DORGEBRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositari general per a Espanya

LLIBRERIA CATALONIA

Pl. Catalunya, 17
BARCELONA

*Llibres d'Agricultura:
Catalans, Espanyols,
Francesos i Italians*

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OCCYSOL

Es el producte únic, patentat, d'efecte meravellós per a impedir el creixement de la herba dolenta i la destrucció radical de la existent en Avingudes, Passeigs, Camins, Pistes de Tennis, Camps de Futbol, Hipòdroms, Vies de Ferrocarril, Tramvies, etc., tals com Asperilla (planta perenne), Agram, Ortigues, Sarses, etc., etc.

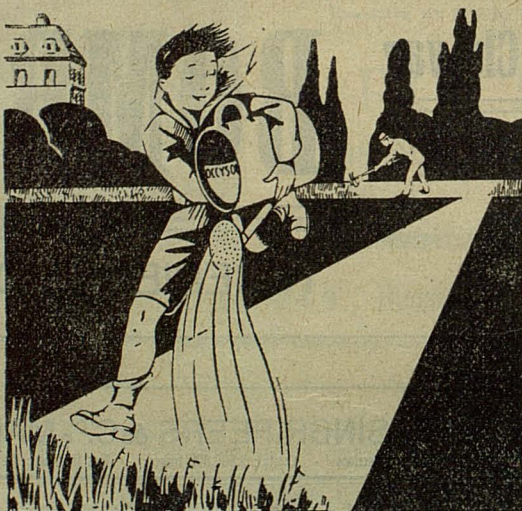
Garantitzem aconseguir mitjançant l'aplicació de l'**OCCYSOL**, netejar de vegetació inútil qualsevol terreny

Un noi, jugant, fa, en deu minuts, el treball que un home faria en un dia, degut al producte

No és verinós

No és càustic
per a les mans,
ni corrosiu per
als utensilis ni
vestiits

Tenim nombrosos
Certificats
d'empleu

Efecte durader

Sòl immunitzat

Treball net

Representa un
estalvi efectiu
de diners i de
temps, obtenint
un treball ben
fet

OCCYSOL

Destructor radical de la vegetació inútil

FABRICAT PER: **Compañía Anónima de Productos Químicos-Barcelona**

Agent general de venda per a Espanya i ses possessions:

MANUEL CAZE

Rambla de Catalunya, núm. 66 :-: BARCELONA

Venda al detall: **Srs. Fill de J. Vidal i Ribas, S. en C. :-: Barcelona**

PREUS

Paquets cartró 1 quilo, net: Ptes. 5'00 Barrils llauna 5 quilos net: Ptes. 23'75
» » 2 » » 9'75 » » 19 » » 45'00

Partides majors en barrils de 50 a 100 quilos - S'envien fullets a qui ho sol·liciti

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** :- Fora: **Pessetes 10** :- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI:—El conreu del presseguer al pla del Llobregat, per *Vicens Nubiola*.—Les demandes dels agricultors.—Assemblea regional de vinyaters i d'exportadors de vins.—L'encalçiment de les terres, per *Agrícola*.—Comentaris.—Informacions comercials, per *Esteve Homs*.—Noticiari.—Consultori.

El conreu del presseguer al pla del Llobregat

S'HI GUANYEN DINERS CONREANT-LO?

Vàrem quedar en nostre anterior article (AGRICULTURA, número 13 del 5 de juliol de 1924) que una mojada de presseguers al Pla del Llobregat venia a costar, a l'any de plantació unes *set centes vuitanta tres pessetes*. Aquesta quantitat era la suma de totes les despeses, que anàrem analitzant una per una, necessàries per a la plantació i conreu del presseguer al primer any.

Dèiem en aquell article que ens proposàvem veure si amb aquest conreu s'hi perdia o s'hi guanyava i quant s'hi perdia o guanyava.

Continuarem avui analitzant conceptes de les despeses dels anys que segueixen al de plantació.

Suposem que el presseguer visqui deu anys, terme mig, encara que hi hagin varietats que no hi arribin i altres que en passin. (No gaire ni gaires, per desgràcia.) Dintre aquest temps hi hauran despeses que cada any seran invariables com el lloguer de la terra. Altres despeses seran quasi invariables, com per exemple les llaurades de tardor i hivern i escatades d'istiu, en el cas senzill de no fer conreus herbacis sota, que per no complicar el càlcul, és el que considerem aquí. Tindrem, per fi, altres despeses que s'aniran apujant progressivament a mida que els arbres creixin, com passa en les d'esporgar, tractament de malalties, etc.

Cal observar abans de començar a fer números, que es tracta de

fer el compte d'una plantació que dura més d'un any i també que aquesta durada té tres períodes: el primer d'uns anys en que la planta gasta i no produeix; el segon d'uns anys en què tot produint les entrades són inferiors a les sortides, i el tercer en què les entrades són superiors a les sortides.

Dit això, analitzem any per any el que gastem i cobrem, tot recordant i apuntant que l'any de plantació havem despès *set centes vuitanta tres pessetes*.

Segon any. Lloguer 150 pessetes, despesa invariable si l'amo no l'apuja. Assegurem-nos-en fent un termini (*un trenit*, encara que tingui més de tres anys) d'arrendament almenys pels deu anys de vida dels presseguers. A la tardor farem una llaurada. Suposem que passen dos jornals per fer-la, seran 36 pessetes. Hem de refer els arbrets que han fallat de la plantada. Suposem que aquesta falla sigui d'un vuit per cent. Si s'ha tingut *perfidia*, es pot reduir a un dos per cent aquestes falles, però quantes plantades el passen aquest vuit per cent! Replantem, doncs, vint-i-cinc arbrets, i apuntem, una despesa de 35 pessetes. Esporguem el brot, deixant-ne solament una branca, feina que podem fer en un quart de jornal; apuntem dues pessetes. Quan abans de florir els presseguers sulfatem els arbres grossos, no serà per demés que ruixem un xic els eixarts d'aquesta plantada, que s'han de desenrotllar en la primavera del segon any. Apuntem entre feina, sulfat i calç dues pessetes. Com que hem fet una llaurada a la tardor i amb les pluges la terra s'ha atapeït i hi ha una mica d'herba, convindria fer una altra llaurada. Fem-la i apuntem altres 36 pessetes. Perquè no se'ns embruti novament d'herba al curs de la primavera i estiu, donarem quan convingui un parell de passades de cultivador que, com dèiem en el primer article, costaran 18 pessetes. Els presseguerets se'ns ompliran de rebrots, en els eixarts se'ns hi posarà pugó; necessitem, doncs, netejar-los, untar la soca, etc., tot plegat posem dos jornals i quatre pessetes d'ingredients: total 20 pessetes. Suposem per fer-ho ben fet que els reguem un parell de vegades, entre preparar la terra i regar posem 30'50 pessetes. I prou per aquest any, que no n'hem tres res i ja hem gastat *tres centes vint-i-nou pessetes amb cinquanta cèntims*. Ja comptarem més endavant d'aquestes pessetes, ja que, filant prim, són interessos compostos.

Tercer any. Lloguer, 150 pessetes. Llaurar, 36. Esporgar, 16. Sulfatar, 10. Conreador, 18. Treure rebrots i ingredients, 25. Regar, 36. Collir... si ja comencem a collir. Quan es cull hi han les despeses de jornals de collir, de paper d'emalatge, de fil per lligar les caixes, de caixes que s'han d'amortitzar en uns quants anys,

d'acarreg, de comissió, d'entrada a plaça, etc. Per no allargar massa aquest article i no esgrunar-lo extremadament, considerarem que totes aquestes despeses enumerades del cullir endavant importen unes 20 pessetes per carga de prèssecs de 100 kg. I bé, quants quilos cullirem aquest any? No ens fem il·lusions, aquests arbres joves en el primer any d'empelt poden portar 2 kg. per arbre; 306 arbres portarien 612 kg. A vint pessetes carga serien 122 pessetes 40 cèntims. El tercer any hem gastat *quatre centes tretze pessetes quaranta cèntims*. Quant hem cobrat? El preu de la plaça oscil·la molt. En tot aquest article suposarem que ens paguen els prèssecs a 7 pessetes l'arrova, suposició que pot realment representar un terme mig de les oscil·lacions. Els 612 kg. a 0'70 pessetes kg, seran *quatre centes vint-i-vuit pessetes quaranta cèntims*. Ja hem cobrat alguna cosa un xic més del que hem gastat aquest any, però encara no hem rescabalat els dos anys primers.

Quart any. Lloguer, 150 pessetes. Llaurar, 36. Espurgar, 24. Sulfatar, 20. Conrear, 18. Aclarir prèssecs, 12. Regar, 36. Cullir, embalatges, ports, comissió, etc., 428'40. Total, *set centes vint-i-quatre pessetes quaranta cèntims*. Collim set quilos per arbre, total 2.142 quilos, que a 0'70 pessetes quilo fan un total d'ingrès per aquest any de *mil quatre centes noranta nou pessetes quaranta cèntims*.

Quint any. Del quint any al darrer, considerem les despeses (excepte la darrera, collir, embalatge, comissió, ports, etc.) com si fossin d'unes *cinc centes pessetes*, ja que algun any no hi arribaran i algun altre en passarà, sobretot si es porta fems i bassa com s'acostuma quan el pagès vol tenir els arbres que facin goig. Aquest any cada presseguer pot portar 18 kg. Seran, doncs, 5.508 quilos. Les despeses de collir, etc., seran 1.161'60 pessetes. Haurem gastat, doncs, *mil sis centes una pessetes amb seixanta cèntims*. Haurem cobrat *tres mil vuit centes cinquanta cinc pessetes amb seixanta cèntims*.

Sisè any. *Cinc centes pessetes* més 1.530 de cullir, embalar, acarreg, entrada a plaça, comissió, etc., fan *dues mil trenta pessetes*. Hem collit 25 quilos per arbre, o siguin 7.650 quilos, que ens han fet cobrar *cinc mil quatre centes cinquanta cinc pessetes*.

Setè any. *Cinc centes pessetes* més 1.836 pessetes, fan *dues mil tres centes trenta sis pessetes*. Trenta quilos per arbre fan 9.180 quilos per mojada o sigui *sis mil quatre centes vint-i-sis*.

Vuitè any. *Cinc centes pessetes* més 2.142 pessetes fan *dues mil sis centes quaranta dues pessetes*. Trenta cinc quilos per arbre són 10.710 quilos per mojada, que en treiem *set mil quatre centes noranta set pessetes*.

Novè any. Cinc centes pessetes més 1.346'40 pessetes fan *mil vuit centes quaranta sis pessetes quaranta cèntims*. Vint-i-dos quilos per arbre són 6.732 quilos per mojada o siguin *quatre mil set centes dotze pessetes amb quaranta cèntims*.

Darrer any. Considerem la collita d'aquest any fallada. Hom pot comptar-ne ben bé una cada deu anys; suposem que només cullim 5 quilos per arbre, que farà un total de 1.530 quilos, que valdran *mil set centes una pessetes*. Haurem gastat aquest any les cinc centes de sempre més 306 pessetes de collir, embalar, etc., o siguin *vuit centes sis pessetes*.

Podríem, per acabar, considerar el valor de la llenya pel foc, però com que els arbres costen bastant d'arrencar (en un jornal se'n arrenquen deu o dotze), que vagi una cosa per l'altra.

Ara, havent pres nota de tot el que hem pagat i tot el que hem cobrat, estem en condicions de saber si hi hem perdut o guanyat i quant.

Els primers dos anys hem empleat uns diners amb l'esperança d'obtenir-ne més endavant. Amb el que n'hem tret els tres anys que segueixen aquests dos, hem pagat totes les despeses dels cinc primers amb els seus interessos compostos acumulats i encara hem obtingut un benefici. Els cinc anys darrers farem una senzilla resta entre les entrades i les despeses amb llurs interessos anuals.

Vegi's els números dels cinc anys primers:

Entrades.

Primer any	0		
Segon "	0		
Tercer "	428'40	$(1 + 0'05)^2 =$	472'31	
Quart "	1.499'40	$(1 + 0'05) =$	1.574'37	
Cinquè "	3.855		= 3.855	
	Total		5.901'68 5.901'68 pts.

Sortides.

Primer any	745	$(1 + 0'05)^5 =$	950'81	
Segon "	326	$(1 + 0'05)^4 =$	396'25	
Tercer "	413'40	$(1 + 0'05)^3 =$	478'56	
Quart "	724'40	$(1 + 0'05)^2 =$	798'65	
Cinquè "	1.601'60	$(1 + 0'05) =$	1.681'68	
	Total		4.305'95 4.305'95 pts.
				Benefici 1.595'73 pts.

Llest aquest balanç, fet al collir la fruita de l'any cinquè, fem el balanç total al darrer any de la plantació.

Resum cinc anys primers,	5.901'68	—	4.305'95	=	1.595.73	pts.
6.è any.	5.455	—	2.131'50	=	...	3.323'50 "
7.è "	6.426	—	2.452'80	=	...	3.973'20 "
8.è "	7.497	—	2.774'10	=	...	4.722'90 "
9.è "	4.712'60	—	2.769'60	=	...	1.942'80 "
10.è "	1.071	—	845'25	=	...	225'75 "

Benefici en deu anys 15.783'88 pts.

En tots aquests càlculs de conreu, no es pot assegurar d'una manera absoluta que *precisament* es guanyin o es perdin els quartos que el càlcul ens dóna. Representen un cas. Cas que hom procura que representi un terme mig, és a dir ni les excepcionsafortunades ni les desgraciades. Per exemple. Coneixem el cas d'un arboricultor del pla del Llobregat, qui en sap molt per cert, que en una quarta i mitja de terra va collir vuitanta cinc cargues de prèssacs, que són 22.666 quilos per mojada!

Hem considerat el cas per no complicar el càlcul, que el presseguer era conreat sol sense conreus intercalats. No és pas el cas més corrent. S'acostumen a fer mongetes, tomàtecs, faves, moresc etcètera, que rebaixen algunes despeses del conreu del presseguer per ésser comuns, com les llaurades, regads, lloguer, etc., i amb el benefici obtingut amb algunes d'elles fan que algun any paguin les despeses del presseguer. Es a dir, que és net el que de l'arbre es treu. Sota el presseguer, me l'he deixat per acabar, hi fan una planta que el pagès diu que dóna molta feina... molta feina..., és veritat, però que toquen molts quartos. Un altre dia en parlarem.

Vicens NUBIOLA

Pallejà, abril de 1925.

Les demandes dels agricultors

Sha celebrat a Madrid, per Sant Isidre, la festa de l'agricultura espanyola, en la qual foren presentades al govern algunes conclusions que constitueixen les aspiracions dels agricultors.

Creiem d'interès reproduir-les per tal com donen idea de la situació agrícola del país i de la manera de remeiar-la segons els agricultors.

L'Associació d'Agricultors d'Espanya ha presentat les conclusions següents:

“Primera. — La riquesa agro-pecuària i forestal representa, en conjunt, el primer element de l'economia espanyola, havent de constituir primordial preocupació del poder públic en tot ço que a la seva custòdia i propulsió es refereix.

Segona. — Sense l'existència prèvia d'una agricultura rica, fortament capacitada per absorbir un gran consum interior, serà inútil tot el que s'intenti a favor de la resta de les activitats econòmiques espanyoles.

Tercera. — És fonamental que l'agricultura visqui en un règim de justícia, singularment en l'ordre aranzelari. La protecció aranzelària ha d'ésser en proporció igual per als productors agrícoles que per als industrials, i no passar mai dels límits que s'han cregut sempre com a procedents en els treballs en els quals s'ha estudiat en harmonia amb els interessos generals, puix cal tenir en compte que la nostra capacitat productora és, en molts articles, superior a les nostres necessitats, que en altres no podem obtenir econòmicament ço que demana el nostre consum, i que en alguns és molt escassa o nul·la la nostra producció, i que ens són molt convenients les relacions comercials amb els països de producció complementària.

No aspira l'agricultura a cap privilegi, i creu perjudicials a l'interès generals els que s'atorguin a altres produccions. Totes requereixen, i per a totes demana, protecció justa, equitativa, harmònica, ja que les unes amb les altres es completen; però reitera la ineficàcia d'aquest empar si no té per base la realitat del benestar camperol.

Quarta. — Cal essencialment, per al desenrotllament de l'agricultura, que aquesta gaudeixi de llibertat de comerç.

L'oferta i la demanda són les lleis que han de fixar el preu dels productes, i només en circumstàncies excepcionals ha d'intervenir el poder públic en la seva regulació. Les taxes i les restriccions en la circulació i venda d'aquells, ocasionen gravíssims perjudicis i pertorbacions, i resulta, per altra part, inadmissible que el treball i el capital de l'agricultor siguin de pitjor condició que els d'altres ciutadans, havent de merèixer semblants respectes.

Cinquena. — És necessari reduir les despeses públiques a l'estrictament indispensable, oposant un enèrgic dic a les aspiracions personals i particularíssimes que el contrarien i que vénen contribuint al foment de l'intervencionisme de l'Estat, que tant dificulta el nostre progrés econòmic. S'han de simplificar els nostres orga-

CONSERVOL

VINI-ESTERILITZADOR

De tots els productes llençats al mercat per la important casa MILLER THOMSON & Co., de Londres, cap ha assolit èxit tan gran com l'obtingut per el ja conegut CONSERVOL, producte, destinat a la conservació i clarificació dels vins, que ha lograt obtenir el màxim de perfecció sobre tots els productes similars llençats fins avui a la venda.

L'esmentat producte, d'una inofensivitat absoluta i garantitzada, satisfà les més severes exigències dels més escrupulosos colliters i magatzemistes, logrant a una dosi de 15 grams per hectolitre (100 litres) evitar tota classe d'alteració en vi, encara que aquest hagi sofert «coupage» o rebaixes de graus, com és en el fermentar, agrejar-se, enterbolir-se, florir-se.

L'esmentat producte és indispensable als senyors exportadors i colliters de vins, per a evitar-se trastorns en el viatge, i d'imprescindible necessitat als que venen sos vins en petits garratons per a famílies, i a tot comerciant, en general, pulcre en ses operacions.

Preu: 15 pessetes quilo en pots origen, de llauna
Caixa de 25 pots (28 quilos), 300 pessetes
Cada pot acompanya les instruccions per a son emplen

“NEUTRACIDOL”

El «NEUTRACIDOL», com el seu nom indica, està destinat a corregir tot excés d'acidesa en els vins, donant excel·lents resultats en els casos d'Acidesa (agres), Picadures, Girats, Escaldats, Verds, Amagranats, etc., etc., obtenint sorollosos i garantitzats èxits, excepte en els casos en què un vi està en el màxim d'alguna d'aquestes malalties exposades, en el qual cas, si no s'obté curació completa per a donar sortida al vi com bo, almenys permet la barreja amb vins normals, essent a l'ensem cobert de sobres, pel benefici que aquesta barreja reporta, l'escàs valor empleat en el producte.

Es ven en pots originals de llauna de 1 quilo i està admès per les lleis, usant-lo a la dosi de 200 a 400 grs. per hectol., segons instruccions que el mateix acompanya

Preu: 7 pessetes quilo. Caixa origen de 25 pots (25 quilos), pessetes 150

En venda: Josep Esquerra Laspalas, Portal Nou, 16 - Barcelona. — Banús i Soler, Jaume I, 18 - Barcelona. — Vicens Ferrer i Compañia, Plaça Catalunya - Barcelona. — Joan Cunillera, Freneria, 1 - Barcelona. — Ramon Roqueta - Manresa (Barcelona). — Antoni Balcells, Picas, 4 - Tàrraga (Lleyda). — Pere Abadía, Plaça Constitució - Tortosa (Tarragona). — Gabriel Hernández, Salvà, 10 - València. — Fills de J. Iglesias - Rioseco (Valladolid).

Productes enològics

Tanins — Tartàrics — Cítrics — Metabisulfit de potassa — Antiferments — Clarificants — Colorants — Decolorants — Antiàcids — Extracte sec — Aromes: Bordeus, Medoc, Macon, Rioja, Sauterne — Extracte de moscatell i ranci — Aparells filtres perfectes nacionals i estrangers — Mànegues per a baixos de vins — Manebots per a aparells filtres — Filtrolina — Paper filtre — Herbes Torino per a la fabricació de vermut — Essències per a la fabricació de licors, etc., etc.

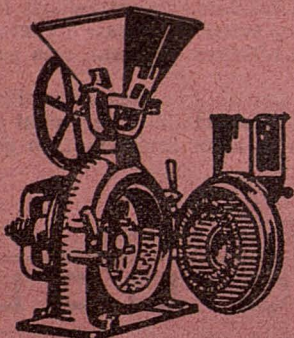
JOSEP ESQUERRA LASPALAS

Portal Nou, 16 - Barcelona - Telèfon 479 - S. P.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citen AGRICULTURA

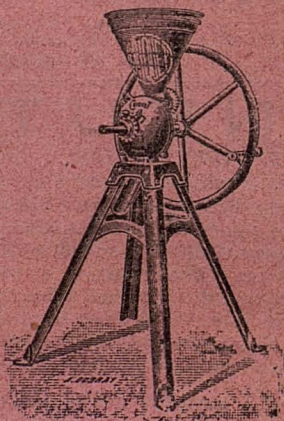
Molí Triturador Belga "Royal Triumph"

L'únic que reuneix tots els avantatges i necessitats per a l'elaboració de pinsos.

Tenim muntada una secció d'assaigs, on poden veure's funcionar. Referències a satisfacció. Moltes facilitats de pagament.

ELS més perfectes del món, molen, tamissen i barregen amb una sola passada totes les matèries, ja siguin dures, mig-dures o flonges: cereals, palles, alfals, garrofes, terres, sucre, calç, guix, troncs, fulles, drogues, ossos, ordi, civada, draps, sofre, espigues de blat de moro, canyes, adobs, etc., especial per a barreges íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR "LE RATIONNEL"

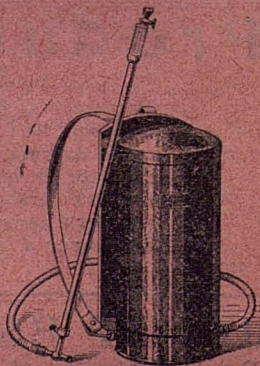
Per aire comprimit : Alta pressió contínua : La compressió de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja i pinta 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

HENING y C.^a Representant

Consell de Cent (entre Muntaner i Casanova), 239 - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

nismes administratius i reduir-los tot ço que sia possible, exigint als que es conserven l'eficac compliment dels fins que han de realitzar. Aquesta benefactora empresa, complementada amb la desaparició de les ocultacions tributàries i de les desigualtats contributives existents, permetria alleujar la situació del contribuïent, aclarat en general per la quantia i complicació dels múltiples tributs establerts. Les subvencions i grans despeses de l'Estat i els diversos i nombrosos auxilis que es solen demanar d'aquell per al foment de la nostra vida econòmica, s'atorguen a despeses de tots els contribuents, i és llur procedència i eficàcia, en alguns casos, molt discutible. S'ha de demanar al poder públic que desapareguin els obstacles, abandonaments i postergacions al poder públic deguts, i que impideixin que la nostra riquesa adquireixi tot el desenvolupament de què és capaç.

Sisena. — Mancant no poc per a fer en el sentit d'obtenir del territori espanyol la productivitat màxima, és indubtable que l'agricultura, indústria mare, ha progressat més que cap altra. Ho testimonia l'enorme i creixent consum per molts cents de milions de pessetes anuals de fertilitzants, maquinària i altres elements moderns de producció, així com el notori increment d'aquesta. Cal, no obstant, fomentar-la mitjançant l'acció simultània de l'alta investigació científica, de l'extensió tècnica, de l'ensenyament i divulgació pràctica, de la previsió i lluita contra els flagells del camp, de la protecció dels seus perills, de la difusió del crèdit i de l'enrobutiment de la vida corporativa professional, en totes les seves modalitats.

Setena. — La producció cerealista, valorada en uns tres mil milions de pessetes anuals, és el primer factor de l'economia agrària, i també la partida primera a l'inventari de la riquesa nacional. Solament el blat representta les dues terceres parts.

La dilatada sèrie de mesures adoptades fa molt de temps per a violentar la baixa del seu preu, no han determinat ja una greu contracció en el seu conreu, tornant als temps que semblaven passats, en què la seva producció no cobria el consum nacional, i per tant a la quantiosa exportació de numerari que obligava aquesta insuficiència, perquè en general, no és permès al pagès escollir la utilització del sòl patri, que en gran part no és susceptible d'altres aprofitaments, i perquè encara que habituat a la necessitat, a la resignació i a la desgràcia, li dóna alè sempre l'esperança que algun dia se li faci justícia. Però pot ésser contraproduent per a l'interès públic una insistència que va contra el que la majoria dels grans països han entès com a inherent a la seva vida, o sia la neces-

sitat d'ésser prou ells sols, dintre d'allò possible en tot el que al primer dels seus manteniments es refereix. Una vegada més demana l'agricultura que es depurin les responsabilitats que poden haver esdevingut amb motiu de la política de proveïments, des de la seva iniciació.

Vuitena.—La producció viti-vinícola sofreix avui una ruïnosa depreciació, necessita que es mantingui la legislació protectora dels vins, que s'adoptin mesures que evitin les falsificacions i adulteracions, agreujant-se les penalitats establertes; que es tinguin en compte les aspiracions especials d'algunes comarques vitícoles; que desaparegui l'impost que agreuja l'entrada del vi a les poblacions; que es modifiqui el reial decret de primer de setembre últim, per creure atemptatoris a la llibertat del conreu alguns dels seus preceptes; que de no arribar-se a l'ideal de l'absoluta llibertat de destil·lació, es concedeixi franquícia i facilitat pràctica per a les destil·leries rurals de vins i residus de les pròpies collites, i que s'estimuli i afavoreixi l'exportació.

Novena.—L'oli d'oliva espanyol és legalment l'únic apte per al consum nacional. Es de justícia equiparar amb els drets aranzelarís que paga l'oli de llavors oleaginoses, els que aquests paguen a llur entrada a Espanya en relació amb llur riquesa oliosa, intervenint aquesta fabricació i vigilant el comerç d'aquests olis, que van al consum purs o barrejats amb el d'oliva, amb greu perjudici per aquesta important producció.

Desena.—La nostra agricultura exportadora representa la ratlla més forta del comerç exterior d'Espanya; d'ella viuen les més fèrtils regions i cal fomentar-la mitjançant el concert de veritables tractats de comerç. Aquesta política econòmica, unida a l'anivellament del pressupost nacional, permetrà, en termini relativament breu, elevar el valor dels nostres signes monetaris, aspiració que cal tenir en compte com la primera de totes les obligacions del poder públic.

Les conclusions que presentà l'Associació general de Ramaders, són les següents:

“Primera.—Conceptes generals no referents a l'agricultura.

Segona.—Constitueix la ramaderia al nostre país, base fonamental del desenrotllament agrícola i factor essencial de l'economia nacional. Sense considerar la seva importància per la quantitat enorme de productes que ella transforma i consum, la seva singular transcendència per ésser base de l'agricultura i de nombrosíssimes indústries que proporcionen treball a milers d'obers, figurant entre elles totes les indústries de la llet, del couro, de les vís-

ceres i de la carn; les indústries tèxtils de la llana, les derivacions de l'os, etc., i que constitueix un factor precís per a la defensa nacional, concretant el càlcul al valor dels productes que anualment lliura al consum i a la indústria, i sense comptar el que representa el treball dels animals, arriba el rendiment anual de la ramaderia a una xifra que sobrepassa l'elevada de tres mil quatre cents cinquanta milions de pessetes. Tan importantíssim sector de la riquesa nacional ha de merèixer, en tot instant, la màxima protecció del govern, que en el seu alt patriotisme no pot desconèixer la importància de la seva conservació car el seu foment és l'únic mitjà eficaç d'atendre permanentment les necessitats del consum, de la indústria i de l'exèrcit.

Pretenir atendre aquestes necessitats amb productes exòtics, en perjudici de la riquesa pecuària del país, seria perjudicial en alt grau per aqueixes mateixes necessitats en l'esdevenidor, puix no ha d'oblidar-se que la ramaderia, per la seva especial modalitat, és la indústria que, destruïda o perjudicada, quan es compregui l'error exigiria majors esforços i molt més temps que qualsevol altra per a refer-se dels danys que se li causessin, i que, a més, els danys que a la ramaderia ocasionin, irradiarien a multitud de sectors de l'economia nacional. Precisa a més, per al desenrotllament de la ramaderia i per atendre normalment les dites necessitats, que no es pertorbi la seva llibertat de concurrència i contractació, que desapareix amb les taxes, limitacions en la circulació i concerts de monopoli. Aqueixes disposicions són d'efectes contraproductius als que amb elles es persegueixen i són causa de la falta de concurrència als mercats i de l'encariment dels productes.

Tercera. — La producció cavallar travessa una profunda crisi a Espanya. El desenrotllament de la tracció mecànica ha reduït de tal manera el mercat, que gairebé no ha quedat cap més comprador que l'Estat per a les necessitats de l'Exèrcit i els preus assenyalats per a les adquisicions són en extrem reduïts, tenint en compte l'elevat cost de producció de poltres. Això fa que, tot i la meritòria tasca i els lloables esforços de la direcció i foment de la cria cavallar, la producció disminueixi en proporcions alarmants i que vagin desapareixent importants i renomades cries cavallars.

No sols per la defensa de l'interès pecuari, sinó també per complir el deure patriòtic d'evitar que arribi el dia que a Espanya no es produeixin els cavalls necessaris per a les atencions de l'Exèrcit, cal que s'augmenti en els nous pressupostos el preu d'adquisició dels poltres per a la remunta.

Quinta. — Ha d'ésser curosament atès tot el que es relacioni amb el transport de bestiar per ferrocarril, pel doble interès que té per a la producció i per al consum. Es precisen tarifes econòmiques per al transport en vagons complets; preferència per als embarcaments; reducció dels exagerats terminis actuals, i que aviat s'augmenti el material ferroviari per al transport de bestiar, per ésser notòria la insuficiència del que actualment tenen les empreses.

Cinquena. — La considerable importància que avui tenen per a l'economia les indústries làctees, el valor global de les quals es fixa en més de 400 milions de pessetes, requereix, per part dels poders públics, la més sol·lícita atenció per tal de defensar i fomentar aquesta producció, capaç d'aconseguir un desenrotllament insospitat.

Per a demostrar la seva importància, és suficient esmentar el detall que en l'últim any, en una província, la d'Oviedo, s'han produït 174 milions de litres de llet, evaluada en 78 milions de pessetes, o sia tant com el valor de tot el blat produït a la de Badajoz, la més extensa d'Espanya, o en la de Valladolid, amb justícia considerada com una de les més bladeres.

Per a augmentar i fomentar a Espanya la producció làctica, capaç d'adquirir un extraordinari impuls, precisa una legislació protectora en el seu aspecte aranzelari i comercial, modificant-se alguns dels tractats comercials i dictant-se preceptes que impossibilitin l'engany en els productes làctics, evitant-se així el perjudici de la deslleial competència.

Amb tals mesures, i amb la intensificació de l'ensenyament i divulgació de les pràctiques científiques inexcusables en tot progrés, s'aconseguiria un més intens aprofitament del territori nacional i un marcadíssim benefici per a totes les activitats que en el camp tenen el seu origen i natural desenrotllament.

Sisena. — Es de veritable interès a Espanya el foment de totes les indústries rurals i molt especialment de l'avicultura, apicultura i sericicultura. El seu desenrotllament, per al qual reuneix excepcionals condicions el medi nacional, contribuiria poderosament al benestar de les famílies pageses i influiria notablement en el conjunt de l'economia.

Les conclusions presentades per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre són les següents:

“Sempre i quan el poder públic pretengui regular la vida social del país, és precís, pel que a l'agricultura es refereix, que es tin-

guin en compte diverses modalitats que ofereixen distintes regions espanyoles.

Es precís, també, que es tracti de donar normes i regles, relatives al treball de l'obrer, que es tinguin en compte no sols aquelles modalitats, sinó que hi ha també diferències fonamentals, entre l'obrer, l'industrial i l'agricultor.

Demana la creació del Ministeri d'Agricultura.

Rectifica el criteri de la confecció de tractats, tenint a la vista principalment, alguns productes d'exportació, com vins, olis i fruites diverses.

Que s'orienti el pressupost vers un desenrotllament més positiu de la riquesa i foment de l'agricultura, ramaderia i indústries derivades, conservació i repoblació forestal, i vies de comunicació.

Que es respecti la Llei de Sindicats Agrícoles de 28 de gener de 1906.

Que s'estableixin règims tributaris, inspirats en normes més justes que les actuals, lliurant-se l'agricultura de càrregues desproporcionades.

S'ha de lliurar l'agricultura de la duplicitat de tributs, que en algunes ocasions es veu obligada a satisfer. Per consegüent, l'agricultor no ha de pagar contribució industrial, com algunes vegades es pretè, per l'elaboració i transformació dels seus productes com per la seva comercialització.

Que desaparegui l'impost de transports, per no correspondre al transport de productes propis, regulats per la llei de reforma tributària de 26 de juliol de 1922.

Millorar el règim de transports.

Desaparició del règim de taxes i de tota limitació en els transports i proveïments dels mercats.

Aquestes limitacions són tan més deplorables i funestes si, com passa mantes vegades, són dictades en perjudici dels productes nacionals per afavorir el consum dels estrangers.

Per exemple, limitació en la matança de bestiar boví i de llana a Barcelona, per a donar sortida a la carn congelada estrangera.

Limitar les facultats als Ajuntaments per a la imposició d'arbitris, obligant-los en cada cas a gravar-los en igual proporció que als altres articles del comerç i de la indústria que es produeixen o entren en els corresponents municipis.

L'arbitri municipal sobre els vins, que en alguns municipis importa el cinquanta per cent del valor del producte, ha de desaparèixer. Almenys, mentre subsisteixi l'actual aguda crisi vinícola.

Ajudar els Ajuntaments a l'organització de mercats per tota mena de productes, i a la d'escorxadors, per a ramaderia.

Donar facilitats als Ajuntaments per a evitar els abusos en què puguin incórrer els intermediaris i per a castigar els fraus i les falsificacions en els articles alimenticis; l'indegut ús dels alcohols industrials en els vins de poc grau."

Assemblea regional de vinyaters i d'exportadors de vins

S'ha publicat l'al·locució següent referent a la magna assemblea viti-vinícola que es celebrarà a Tarragona el dia 7 del corrent:
"Productors i exportadors:

La crisi vinícola és una calamitat endèmica al nostre país, per a resoldre la qual d'una manera favorable es treballa incessantment, però la que sofrim ara, per la seva intensitat i persistència, pel perill, sobretot, que ofereix que es perllongui massa, per les causes particulars que la motiven i per la urgència d'aplicar un remei, presenta caràcters especialíssims, que obliguen, sense abandonar, si es vol, les solucions que es persegueixen per a la crisi que podríem dir-ne normal, a cercarne d'immediates per a la que avui vivim.

Hem patit crisis de tota mena, provinents del cep o del vi. La que estem travessant té altre origen: no depèn que els ceps emmalateixin o morin, ni de la quantitat del vi aquí o fora. Depèn de què, així com fins ara, en tractar-se amb països estrangers, sempre era tingut en compte l'interès de la Vinicultura, d'un temps ençà són altres els interessos preponderants i atesos en els organismes que dirigeixen la política econòmica espanyola.

Fruit d'ella són els convenis comercials, en els quals el vi és postergat, i d'aquesta postergació, que l'excedent que tenim no trobi sortida, i el preu, com a lògica conseqüència, s'envileixi.

Quines solucions podríem oposar en el greu problema indicat? A juí dels qui signem aquesta convocatòria, una sola: la unió ferma de productors i exportadors per tal de perseguir amb braó, perseverança i seny els objectius ben definits i concrets que en forma de conclusions estampem més avall.

La riquesa vinícola, nostra riquesa, és la primera entre les d'exportació i la segona de les agràries d'Espanya. Necessita, per a sub-

sistir, d'una facilitat d'exportació, i que en la pròpia nació no es posin entrebancs al consum: això exigeix, quan menys, una modificació de l'Estatut municipal; allò, que en tota elaboració de convenis comercials es tingui com d'interès preponderant, perquè ho és, el de la Vinicultura; i de consegüent no es pacti sense que aquest interès hagi estat atès, no es tracti amb "països secs", i no es negociï sense abans escoltar les representacions autèntiques d'aquest interès.

Per a obtenir-ho, cal només que el vinyater i l'exportador units, facin sentir la seva veu per a imposar, amb la força de la raó, insistentment exposada i sostinguda per totes les nostres agrupacions i pels centenars de milers d'homes que les componen, la sola norma acceptable en les nostres relacions político-comercials amb l'exterior.

Una intensa i sostinguda campanya sota la mateixa senyera, fóra la resignació i el quietisme, i els nostres interessos, que són els de l'economia nacional, obtindran el respecte i la protecció a que tenen dret.

Per a aquesta campanya demanem el vostre ajut i la vostra cooperació, assistint a l'Assemblea que tindrà lloc a Tarragona el dia 7 del vinent mes de juny, a dos quarts d'onze del matí, al teatre del Círcol d'Acció Catòlica, Rambla de Sant Joan, número 50, per tal d'avaluar les conclusions que en la dita Assemblea seran explicades.

A Suïssa, Alemanya i França es treballa per tal d'impedir l'entrada dels nostres vins; els dominis anglesos treballen per a obtenir, per als seus, preferències en el mercat metropolità; Nord-Amèrica, Canadà i altres pobles, implanten les lleis prohibicionistes...

Per a vèncer tots aquests perills o minvar-los, per a evitar, sobretot, que això esdevingui aviat, com ens temem, agreujant en termes inconcebibles la precària situació present, és indispensable que el vi espanyol sigui defensat fins el darrer extrem als Tractats de comerç, i que aquests no es signin si la defensa no ha estat prou eficaç, i això precisament és el que tractem d'obtenir.

Vinyaters i exportadors de vi, veniu a l'Assemblea de Tarragona!

Tarragona, 17 de maig de 1925.— Cambra Agrícola Provincial de Tarragona; Consell Provincial de Foment; Institut Agrícola Català de Sant Isidre; Federació Agrícola Catalano-Balear; Cambra Provincial de Comerç; Indústria i Navegació de Tarragona; Cambra de Comerç i Indústria de Reus; Sindicat d'Exportadors de Vins de Tarragona; Sindicat d'Exportadors de Vins de Reus."

TEMES

I. — *Importància i necessitat de l'exportació de vins.*—Ponent, don Lluís Ballester, de la Cambra Agrícola Provincial de Tarragona.

II. — *Tractats de Comerç.*—Ponent, don J. Gil Vernet, del Sindicat d'Exportadors de Vins de Tarragona.

III. — *Acció antiprohibicionista.*—Ponent, don Joan Cachot Torroja, del Sindicat d'Exportadors de Vins de Reus.

IV. — *Mercat interior. Supressió d'arbitris municipals.*—Ponent, don Francesc X. de Ros i de Dalmases, de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

CONCLUSIONS

Al tema I. — El vi representa a Espanya la segona riquesa agrària i la primera d'exportació.

L'exportació de vins és essencial per a l'existència del conreu de la vinya com a conreu remunerador; per consegüent ha de mereixer l'interès preferent en la negociació de Tractats de Comerç.

Al tema II. — A la negociació de Tractats de Comerç amb països consumidors o susceptibles de consumir vi ha de precedir un estudi de les característiques i aspiracions dels diversos sectors que integren la producció i l'exportació nacional de vins; i a la conclusió, un perfecte coneixement i una eficaç defensa de llurs necessitats.

Per a això cal:

a) Que el Grup d'Assessors vitivinícoles del Consell de l'Economia Nacional, deixi d'ésser una ficció i es converteixi en una realitat d'acord amb l'esperit del Reial decret de 9 de març de 1924.

b) Que abans de procedir a l'estudi i negociació dels acords comercials, s'obtingui l'informe de tots els Assessors que integren el dit Grup.

c) Que s'estableixi la comunicació discretament possible entre la Secció de Tractats del Consell de l'Economia i els Assessors viti-vinícoles, ja sia directament o per conducte de la seva representació oficial en l'esmentada Secció, a l'objecte que aquesta conegui en tot moment les aspiracions i necessitats dels diversos sectors que integren la producció, el comerç i l'exportació de vins.

Al tema III. — L'Estat ha de cooperar a l'acció antiprohibicionista de la manera més eficaç possible, en especial amb ocasió de la negociació de Convenis comercials i actuant amb mesures de represàlia contra el pas de "Llei seca".

Al tema IV. — Primera. A fi que sigui un fet real i no una mera

ficció o canvi de nom la supressió de l'impost de consums sobre un dels articles que és base de l'alimentació de la classe obrera, es demani als Poders públics que prohibeixin terminantment als Ajuntaments gravar amb arbitris l'entrada dels vins comuns en el territori de llurs respectius termes municipals i en conseqüència que siguin modificats d'acord amb aquesta petició els articles 447 i 448 del vigent Estatut municipal.

Segona. Per al cas que els Poders públics creguin convenient procedir per etapes a la supressió de l'impost de consums que sota el nom d'arbitri municipal grava el vi, es demana que aquest arbitri no pugui excedir, en cap cas, del vint per cent del valor promedi del vi en la propietat; i no excedint aquest valor en l'actualitat i regularment de vint pessetes l'hectolitre que no pugui excedir l'arbitri municipal de dues pessetes l'hectolitre.

Tercera. Per al cas que els Poders públics no creguessin procedent donar satisfacció a les dues peticions anteriors, sol·licitin que els articles 447 i 448 de l'Estatut municipal siguin adicionats amb la facultat que es concedeixi als Ajuntaments d'imposar arbitris sobre tots els productes de la indústria i objectes de comerç fins el 50 per 100 del valor dels mateixos, a fi que d'aquesta manera sobresurti en totes les disposicions legals el principi de la igualtat tributària i no sia la Viticultura una injusta excepció com ho és en l'actualitat.

L'encalçinament de les terres

No sabem que el costum de donar calç a la terra sigui gaire extès a Catalunya. Més aviat diríem que ho és poc, per tal com sabem de casos rars en els quals els agricultors recorren a l'ús de la calç per millorar les propietats de la terra. Potser en això influeix l'existència de molts sols de naturalesa calcàrea; però no manquen terres en les quals la calç en forma d'esmena tindria una acció molt útil i eficaç.

L'acció de la calç és múltiple. En primer lloc entra en la composició de totes les plantes conreadas, cal en conseqüència, que entri en llur alimentació. Les més exigents en calç—i això explica els benèfics efectes de l'ús de la calç en els prats—són les lleguminoses. Una collita de 10 mil quilos d'alfals sec, treu de la terra uns 300 quilos de calç o poc menys; 8.000 quilos de trefle en treuen de 150 a 160. Menys calcícoles són les faves, plantes que poden viure en

terres argilenques i àcides i els llobins o tramosos que temen la calç. Els principals cereals per donar una collita mèdia necessiten de 8 a 10 quilos de calç.

Això vol dir, doncs, que perque les plantes puguin produir, cal que la terra contingui una certa dosi de calç. Per aquest objecte, però, amb poca quantitat n'hi hauria prou. Una terra que contingui de 1 al 1'5 per mil (1 quilo o 1'5 en 1.000 quilos de terra) és prou rica per assegurar bones collites de qualsevol planta i són ben poques les terres en les quals aquesta reduïda quantitat no existeix.

Però és un fet que tot i posseint aquesta proporció de calç i més i tot moltes terres augmenten d'una manera notable llur producció, si reben una subministració de calç. Es citen per exemple, casos d'augment de collita de blat de 12 a 19 i a 20 hectolitres per hectàrea. Fets semblants es poden recordar per altres plantes com la remolatxa, la civada i sobretot pels prats.

Aquest fet és degut a l'acció de la calç modificant les propietats físiques i químiques del terreny, és a dir, a la seva acció damunt els altres components del terreny.

Es demostrat que fa més morals, com es diu vulgàrment, les terres compactes, determinant la coagulació de l'argila, ço que facilita l'oxigenació del terreny i per tant les oxidacions de les quals depèn la fertilitat i permet la circulació de les aigües que no queden enclotades i fa menys pesades les treballades. En conseqüència totes les terres argilenques, compactes, fredes, reben un fort benefici amb l'encalçament.

A les terres lleugeres la calç té una acció contrària, car formant humat de calç que és aglutinant, s'augmenta la compacitat i la resistència.

Però ultra aquests efectes d'ordre físic, la calç en té d'altres d'ordre químic, modificant la composició del terreny. Així neutralitza l'acidesa del terreny i per tant és molt útil en els sols rics en matèria orgànica, com per exemple entre altres els de transport dels rius, en els quals demés, pel rentament fet per les aigües, la calç és més aviat escassa. Totes les terres fortament orgàniques seran molt beneficiades per una subministració de calç, car la nitrificació, és a dir, la formació de nitrogen assimilable, esdevindrà més activa d'ençà que la calç pugui neutralitzar l'acidesa que la activitat bacteriana posa en llibertat.

Demés, la calç carbonatada transforma en carbonats les sals de potassa donades amb els adobs, ço que impediex que es perdin amb les aigües de pluja, és a dir, augmenta con se diu tècnicament, el poder absorbent de la terra pels compostos potàssics. Al mateix

temps mobilitza la potassa que es troba al terreny en forma de compostos potàssics resistents a l'acció de les arrels.

També transforma els fosfats de ferro i alumini en fosfats més solubles.

En conclusió, veiem, doncs, que la calç és necessària per l'alimentació de la planta, que millora la tenacitat de les terres argilenques i sorrenques, que neutralitza l'acidesa dels sols àcids, és a dir, fortament rics en matèria orgànica, que solubilitza les sals de potassa i els fosfats del terreny, i per últim, que impideix les pèrdues de les sals potàssiques. A tot això caldria encara afegir altres accions d'ordre biològic, com la destrucció, quan és recentment apagada, dels protozoaris enemics de les bacteries útils, com el facilitament de la germinació de les llavors, etc.

La calç, però, té també, com es pot pensar, els seus inconvenients. Com que solubilitza la potassa i els fosfats i fa més ràpida la nitrificació, empobreix el terreny, contribueix directament a acabar-ne més aviat les reserves. Al cap de un quant temps d'usarla, la terra ha acabat els principis fertilitzants que tenia acumulats. Però aquest inconvenient s'evita no encalçant amb excès i sobretot, acompanyant la subministració de calç amb la subministració regular d'adobs.

Un altre inconvenient de la calç és el de afavorir la insolubilització de les sals de ferro i determinar la clorosi, i de ajudar l'aparició de les males herbes, especialment lleguminoses, però malgrat tot, els beneficis són molt superiors i cal recórrer, amb la prudència necessària, és clar, a l'encalçament.

Hem de dir també que l'ús de la calç es fa indispensable per tal com el sol anualment se n'empobreix. Segons autors aquesta pèrdua puja a 600-700 quilos per any i és deguda, per bona part a les aigües.

Hem dit que als efectes de la nutrició de la planta, n'hi hauria prou amb que la terra contingués de l'1 a 1,5 per mil de calç; però per assolir tots els altres efectes aquesta proporció ha d'ésser més gran, prop del 20 per mil per les terres lleugeres i del 40-50 per mil per les compactes.

Això fa que les quantitats de calç que s'hagin de donar, hagin d'ésser més aviat elevades. En les terres soltes, pobres en argila i en matèria orgànica, s'han de donar uns 1.000 quilos per hectàrea; en les mitjanes de 2500 a 3000, i en les molt argilenques de 5000 fins a 6.000 i tot. En aquestes, però, es redueix a la meitat des del tercer encalçament per evitar els inconvenients de l'excès de calç.

L'encalçament es repeteix cada 4 ó 5 anys i es fa sempre pro-

curant de no donar la calç junt amb el sulfat amònic o els fems, car el contacte determinaria la pèrdua de nitrògen.

Cal que la calç sigui el més fina possible, car aixó augmenta el seu poder i la seva eficàcia; el millor mètode per preparar-la consisteix a fer munts regularment escampats pel camp i a cubrir-los amb terra. L'humitat pulveritza completament la calç. Aleshores s'escampa el més uniformement possible.

AGRÍCOLA

COMENTARIS

S'ha de lluitar contra la mosca

Un lector amic ens escriu parlant-nos de l'oportunitat de recordar novament als olivicultors la necessitat i la conveniència d'aplicar la lluita contra la mosca de l'oliva amb caràcter general.

Ens hem compromés a acceptar aquesta suggestió, però en posar-nos a escriure ens adonem que hem de repetir els conceptes que cent vegades havem emesos, ço és, que hem de dir: la mosca es pot combatre eficaçment, econòmicament i senzillament.

Però, què hi farem? Repetim-ho, car hi han encara olivicultors que, malgrat les experiències de Cambrils, Montroig, Campredó Cènia, etc., o no s'han enterat o no creuen encara en la possibilitat de la lluita.

La mosca es pot combatre. S'havia demostrat a l'estranger i ara també ha estat demostrat a Catalunya. Una mica més de feina, una petita despesa de més, abundantament compensades, salven quasi totalment la collita.

Ara podem dir que qui té olives cucades és perque vol.

Del mercat de cuiros

En el número passat vàrem publicar una nota d'un lector sobre la situació del mercat de cuiros. Sense entendre res de la qüestió, ho férem solament confiant en la bona fe del comunicant i pensant que la notícia podia tenir un cert interès pels nostres subscriptors ramaders.

Un altre lector, però, ens escriu per dir-nos que la situació del mercat és totalment oposada a la que reflexa la nota comentada. Copiem la seva carta amb tota imparcialitat.

“Dissortadament, passa tot el contrari del que diu la nota del senyor Castellfort. El cuiro tant del Plata com de Colòmbia, Índia, Xina, Abissínia, etc., ha baixat i fa temps que està fluix. Dels tres últims vaixelles del Plata (amb el d'aquest mes fa quatre) no s'ha venut res al moll, i la prova que el consum no ho ha absorbit és que els magatzems de Barcelona, Igualada i Palma són plens.

El blanquer no ven sola i la que ven la ven malament. Precisa-

ment el cuiro està en crisi d'ençà de l'execrada llei Cañal, que tants i tants milions ha fet perdre."

Això és el que diu el nostre amable comunicant. Nosaltres no opinem i ens limitem a donar compte de les comunicacions rebudes en prova d'imparcialitat.

Els beneficis de la secada

Continuen els efectes útils de la secada. Va començar Mora d'Ebre aixecant les aigües del riu per regar una ampla zona de territori; va seguir Vinebre. Ara s'ocupen de la qüestió, amb ànim de resoldre-la, Ascò i Ginestar.

A Amposta també l'han resolta. En aquests moments s'estan fent els estudis de replanteig per la construcció d'un canal de rec amb tres elevacions d'aigua successives, una de 25 metres, l'altra de 45 i la terça de 55. La presa serà feta al davant mateix d'Amposta i es regaran unes 3.000 hectàrees. bo i tot oliveres de la partida Aldea-Camarles. Per portar a cap aquests treballs s'ha constituït una comunitat de regants anomenada Aldea-Camarles.

Davant d'aquests fets, la utilitat dels quals és evident i de duració indefinida, hom no pot menys que parlar com fem nosaltres, prescindint dels danys actuals, dels beneficis de la secada.

En conseqüència de la manca de pluges d'aquests anys, hi hauran a Catalunya unes deu mil hectàrees de regadiu de més.

Les meravelles de la cooperació

Amb residència a Lovaina existeix a Bèlgica una associació catòlica de pagesos, el Boerembond, fundat en 1888 per un modest rector rural, el reverend Mellaerts.

Aquesta associació ha pres un desenrotllament meravellós. Malgrat les dificultats creades per la guerra i els entrebancs durant l'ocupació alemanya, en 1923 el volum total del moviment de matèries que passaren per l'associació pujà a 167.000 tones, per un valor de 67 milions de francs.

Ço que vol dir que, malgrat l'esforç cooperatiu realitzat a Catalunya, ens queda encara molt camp per córrer.

Cal sobretot que l'aviram mengi bé

Un amic que comença ara a dedicar-se a l'avicultura, ens conta un fet que és interessant de fer conèixer.

Sense experiència començà a donar a l'aviram l'alimentació corrent entre els pagesos. Més que tot llibertat perquè l'aviram se la campés a la bona de Déu, i de tant en tant una calderada de segó. Es el sistema imperant a la nostra terra.

De vint-i-cinc gallines ponedores obtenia un promedi de quatre a cinc ous diaris. Una misèria que el féu rumiar.

S'escoltà els consells d'un especialista i canvià alimentació. Menys llibertat i més teca; sobretot més teca nutritiva: farina de peix, civada, etc., és a dir aliments concentrats que en poc volum proporcionen les substàncies que l'animal necessita i en una forma fàcilment assimilable.

El resultat fou d'aquells que no deixen lloc a dubtes. Als dos dies de començada la nova alimentació, la posta fou de dotze ous.

El nostre amic, lliberal en política, s'ha tornat conservador en avicultura i predica la necessitat de reduir la llibertat. Però s'ha tornat també, podríem dir *nutritivista*, car preconitza la necessitat de fer anar ben menjat l'aviram.

I nosaltres li donem la raó.

Els gasos asfíxiants de la guerra

Algunes de les coses inventades durant la guerra per destruir homes, comencen ara de tenir aplicació per destruir els enemics dels homes. Trobem que és una utilització més noble i més moral.

Els francesos són potser els que més han treballat en aquest sentit. En lloc de destruir les enormes reserves de material bèl·lic acumulat en previsió d'ofensives, han anat experimentant variadíssimes maneres de treure'n profit en obres de pau. Dels tanks n'han derivat tractors i els Citroëns i Renaults per atravesar el Sahara i establir comunicacions, aviat regulars, a través de regions inhospitalàries. Dels líquids inflamables i dels llença-flames n'han fet armes per lluitar contra la llagosta. Amb els explosius han reprès la vella idea de roturar econòmicament i profundament les terres.

Ara ha arribat el torn dels gasos asfíxiants. La cloropicrina, asfíxiant poderosíssim, ha estat experimentat en sericicultura per ofegar el capell en lloc dels sistemes amb vapor o aire calent ara en ús. Es tracta d'un procediment econòmic senzillíssim i d'una practicitat extraordinària. En una capsula es posa el capell, es fica un paper mullat amb cloropicrina, es tanca i al cap de pocs minuts l'operació ha acabat. L'operador ha de portar una màscara per defensar-se del gas.

La mateixa cloropicrina s'ha experimentat contra la llagosta, emprant bombes, que es fan explotar entre els insectes i que tenen un radi d'acció de uns 200 metres quadrats. No es vol dir que en tot això hagi per ara res de definitiu, però és possible que aviat hi hagi quelcom que haurem d'aprofitar.

La llet en l'alimentació

Un tríptic fotogràfic: al primer quadro, dos gossets, al segon dos pollets i al tercer dos porcs petits. En cadascun dels parells l'un animal és més desenrotllat que l'altre.

El tríptic és reproduït a milions d'exemplars en litografia, fotografia, etc., i aquests milions d'exemplars són repartits en les escoles, en les cases per ordre del govern federal dels Estats Units.

Per què? El fet és explicat pel professor Porchet a la revista francesa "Le lait". Els dos gossos, els dos pollastres i els dos porcs són de la mateixa edat, són germans. Cada parell ha estat criat igual, només que l'un ha estat, demés, nodrit amb llet. El resultat d'aquesta diferència es veu en la diferència de desenrotllament entre els dos animals de cada parell.

Es tracta, doncs, de propaganda. El govern dels Estats Units vol convèncer la gent de la utilitat d'augmentar el consum de llet.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Les nostres cròniques, com reflexe d'una situació transparentíssima i malaventuradament pèssima, tenen el petit do de l'encert i d'haver presentit el moviment que s'està produint.

Ja no som solament els vinyaters a queixar-nos de la desatenció que pesa damunt la producció agrícola. Pocs dies fa, una ploma avesada als problemes de la política i les seves complicacions, en Sánchez Pastor, ens recordava el malentès que predomina a Espanya en les apreciacions dels valors econòmics, i glosava la necessitat imperiosa de concentrar l'atenció en la riquesa genuïna, principal i importantíssima dels productes de la terra.

Recordava aquell platonisme hidràulic de l'ex-ministre Gasset, fet penó dels elements lliberals, mes gairebé irreal per la manca d'aplicacions directes i pràctiques. Sí; els problemes d'aprofitament d'aigües, com els de crèdit, catastrofe i parcelació, resten com un ressó esportiu dels vells polítics que, a estones, feien clàusules i boniqueses amb el concepte de la vera economia agrària.

Ara... ara ja propers al tacte de colzes i a l'anar reduint les diferències. Llegiu els temes i conclusions de l'Assemblea Regional de Vinyaters i Explotadors de vins, i sereu a trobar-hi un clam, no pas nou, però sí concomitant amb velles aspiracions d'entitats exclusivament vinyaters que en son dia caigueren sense ressó i fins amb menyspreu.

No ve a definir-se ara la principal riquesa exportiva que és el vi, però és la que va a l'avençada de les proposicions que s'estudien, i segueix la campanya consegüent per aconseguir tractats i reduir prohibicionismes, així com la supressió total o almenys la reducció dels impostos fiscals interiors.

I a Madrid, les representacions agrícoles senyalen majors activitats i presenten els perills pròxims fant actes de reclamació i estudi; i allí ha acudit el nostre Institut Agrícol Català de Sant Isidro, per a cooperar en alguns punts de vista. Ja ens anem apropant els uns als altres.

EL VITICULTOR MODERN

Sulfata amb

Sucs a base de sosa

Demanin-se fulletons explicatius i fórmule

Solvay i Companyia - Apartat 403 - Barcelona

Un tècnic i ensem publicista tarragoní estampava darrerament uns mots d'alerta enfront del conflicte que se'ns apropa amb la cullita vinenta i cellers, i bon nombre de cups, tal com ja per part nostra també cridàvem l'atenció.

El fet és que el mercat està completament mort sense vendes ni preus no essent d'ocasió, per bondat, grau o baratura. I com que de seguir així seria horrible la situació que als vinyaters se'ns crearia, som a esperar-çar que voldran preocupar-se per a recercar una solució. I si altrament fos, la passàriem pitjor que amb taca d'oli.

PERE J. LLORT

Olis

Finalment ha plogut en totes les zones olivareses, ço que fa que es cregui que la pròxima collita serà abundant per tot arreu, sobretot a les comarques aragoneses i catalanes, que feia tres anys que perdien la major part del fruit per falta de la pluja.

Als principis de quinzena hem vist que el nostre mercat s'animava i anava pujant d'una manera molt ràpida; més al finalitzar-la s'ha tornat a encalmar, i si bé els preus es van mantenint, es veu una situació que molt bé es pot qualificar de baixa; però la baixa aquesta és una baixa que solament es registra als mercats de Catalunya, ja que a la resta de la península continuen els mateixos preus o potser més elevats que abans.

Les modificacions de preus solament les hem vist en els olis corrents, o sigui en els dolents, mentre en els bons, sols s'han sostingut i no d'una manera ferma, sinó que ho han fet tímidament.

Continuem sense que s'exporti una gota d'oli; els mercats estrangers prescindeixen de nosaltres, però no perquè no necessiten els nostres olis, sinó perquè estem cars d'una manera exagerada en relació amb llurs preus.

Ja ha sortit el decret sobre olis, que és fill dels acords de la *conferència de l'oli* que es va convocar a Madrid, al principi de campanya; consta de tres articles. El primer dóna una franca llibertat d'exportació a l'oli d'oliva que surti amb marca nacional espanyola. El segon regularitza l'entrada de grana estrangera per a fer oli. Y el tercer, fixa, d'una manera ben clara, ço que ja sabíem, però no es practicava per *toleràncies* que beneficiaven a més d'un, que no es pot vendre cap oli que no s'indiqui clarament de quina classe és.

En ell hom veu la bona intenció, i si es porta a cap, l'oli d'oliva, després d'un període més o menys llarg, es posarà en condicions de compartir amb l'oli estranger, que li fa la competència a ultramar. I després aquí sabrem el que mengem i podrem triar, ço que ara no podem fer.

Les operacions han estat bastant variades per ço que donarem el màxim i el mínim dels preus obtinguts.

Corrents andalusos de 51 a 52 duros; fins andalusos, de 53 a 56 duros; fins de Castella, de 55 a 57 duros; fins d'Aragó, de 58 a 61 duros; fins de Reus, de 59 a 60 duros; fins d'Urgell, de 57 a 58 duros; cruts de Tortosa, de 46 a 48 duros els de tretze graus. Preus per carga de 118 quilos sobre magatzem Barcelona.

Oliva refinat, de 255 a 256 pessetes.

Oli de mani, de 208 a 210 pessetes.

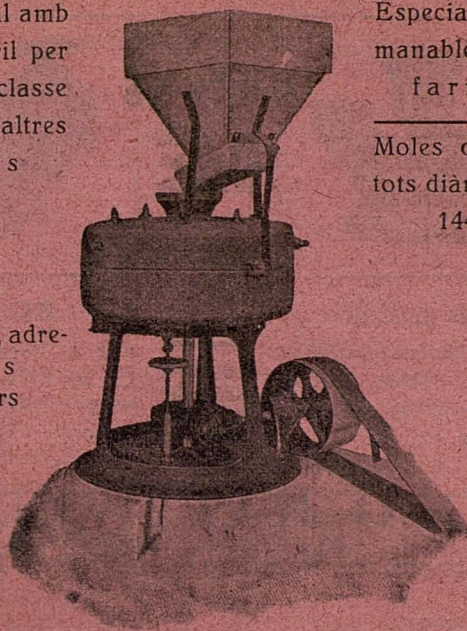
Els 100 quilos sobre moll Barcelona.

Molí horizontal amb moles d'Esmeril per a triturar tota classe de grans i altres matèries

Per a informes, adreçar-se als constructors

**Manuel
Blasi, S. A.**

Especialment recomanable per a fer farinades

Moles d'Esmeril de tots diàmetres fins a 1440 m/m

Passeig de Sant Jcan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de Correus 679

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la racció diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

vos garrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança.

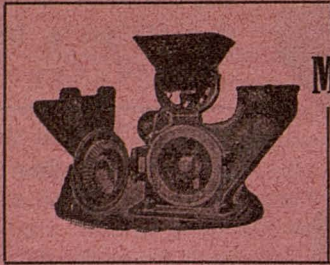
120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:
ENRIC TELXIER GRANOLLERS (BARCELONA)

Riquesa garantizada per anàlisi recent i rigorosament autèntic Res de les taules d'alimentació en desús.

80 a 85 % Proteïnes i Fosfats; 7 % Calc

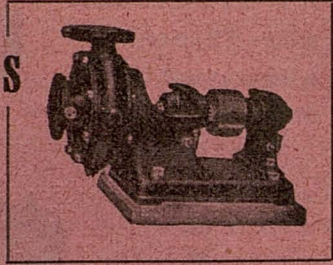

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G E R R .
K Ö R T I N G

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

**Sempre
existen-
cies!**

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

VILADOMAT, 158 I 160

MADRID:

NÚÑEZ DE BALBOA, 6

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullotó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Compañía Anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

— Acids Sulfúric, muriàtic,
nític i fluoridric. - Amoniac pu-
ríssim i comercial. lums, Bisul-
fats de sosa Sulfat d'Alúmina, de
sosa, de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc. —

MONCADA, 23
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Els olis al sulfur continuen ensopits, sense que per res hagin sentit la reacció dels de l'oliva.

El verd per a saboneria es fa a 30 duros, el de 16 graus a 32, els de 10 graus de 3 a 36, el neutre a 44 i el refnat a 47. La carga de 115 quilos.

LISINI ANDREU

Cereals

Fins que ha arribat a la pràctica la recent disposició sobre l'adquisició de blats estrangers, el mercat ha estat desanimat per culpa dels venedors, que es mostraven excessivament retrets. Ara, els compradors ja saben a què atendre's, el blat que hom ha d'importar ja saben d'on vindrà: d'Austràlia.

Les darreres importacions de blat d'aquest país daten no res menys que de vint anys, i els traficants que ja concorrien a Llotja en aquelles dades recorden encara el bon rendiment del gènere.

La qualitat del blat australià contractat és, segons les nostres referències, bona, i té l'avantatge de poder-se elaborar sense fer barreges amb d'altres blats. Hom preveu i tem que s'establirà una competència entre aquests blats australians i els espanyols, tant els existents com els propers, de la qual els darrers no en sortiran gaire ben lliurats. Ja veurem com la junta de Proveïments encamina la qüestió.

Les noves del camp ens diuen que el temps ha millorat moltíssim per la nova collita, la qual no serà pas dolenta, cosa que empeny més aviat els pagesos a desfer-se de les existències de la passada.

Respecte a les farines, poca cosa podem dir. Les fàbriques treballen poc i a part de l'estoc que tenen obligació de guardar, les existències són limitadíssimes.

Les despulles han sofert un nou impuls en el seu preu, el qual ha arribat a un nivell que no era d'esperar. Sembla, però, que la cosa no passarà dels límits actuals, perquè del contrari es dificultaria força el manteniment del bestiar.

El moresc va continuant amb poques ofertes. Hom espera, però, que els preus tendixin prompte cap una baixa amb motiu de les darreres arribades.

Preus anotats darrerament:

Blats: Candeals Castella, de 52'50 a 53'50 pessetes els 100 quilos; blanquets d'Extremadura, de 52 a 52'50; Crucher, de 52'50 a 53. Promig del preu de Castella, 53.

Farines i despulles: Número 4, a 49; segones, a 45; terceres, a 44; quartes, a 43; segó, a 7; sagonet, a 7'50; menut, a 8.

Ordís: Extremenys nous, Manxa o Alacant nous, de 56'50 a 57'50.

Civada: Extremadura nova, de 54 a 55; Andalusia roja, de 50'50 a 51; Argentina, de 50'50 a 51.

Moresc: Plata disponible, de 43'75 a 44'50; ídem flotant, de 25'50 a 36; ídem nova collita (maig), a 32'50 pessetes els 100 quilos.

Lluís MARSAL

Fruits secs

El mercat de l'avellana continua igual, puig encara que hi hagi cases que demanin 500 pessetes per l'avellana primera, hom la pot també trobar sense gaires dificultats a 490 i ádhuc a 485.

De l'estranger, ens demanen molt pocs oferiments, i els embarcs són reduïts al més precís.

Les ametlles també continuen igual, únicament la classe Esperança ha pujat unes 8 pessetes els 100 quilos. S'ha presentat al mercat una classe de llargueta petita que la cotitzen a 560 pessetes els 100 quilos.

Les ametlles mallorquines segueixen al mateix preu.

Els pinyons castellans es paguen a Barcelona a 415 pessetes els 100 quilos, mentre a procedència pretenen 430 pessetes.

Actualment es cotitzen els següents preus, sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra: Llargueta propietari, a 580 pessetes; Esperança primera, a 585; ídem segona, a 560; Comú, a 525; Marcona, a 615; Planeta, a 610; Mallorca escollida, a 540; ídem propietari, a 500; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra: primera, a 490; ídem segona, a 460, els 100 quilos.

Avellana en closca: negreta extra, a 130 els 58 quilos; Garbellada, a 122; propietari, a 117.

Pinyons pelats Catalans, a 400; Castellans, a 415 els 100 quilos.

Garrofes: Xipré, a 50; Negra Vinaroç, a 48; ídem Castelló, a 48; ídem Matalafera, a 47; Roja i Negra, a 47; Eivissa, a 40; Mallorca, a 39; Italiana, a 48; tota en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Rectificació.— En un dels números passats donàvem compte irònicament d'uns premis en metàl·lic lliurats als Sindicats de Castell-follit i de Joanets. El nostre amic i col·laborador J. Rosich, de La Bisbal, activíssim orientador i animador dels Sindicats empordanesos, ens fa observar, en atenta lletra, que en aquest cas no tenim raó de fer ironia. I nosaltres ben assabentats per ell de com estan les coses, reconeixem que ens hem equivocat i rectificuem honestament.

Els premis foren donats pel Consell de Foment de Girona, que destina a aquest fi 9.000 pessetes i les reparteix, més amb el caràcter d'estímul que no pas d'ajut o compensació, entre les associacions agrícoles que es distingeixen per llur activitat. És evident que tenen major eficàcia 200 pessetes que no pas un diploma daurat.

Declarem, doncs, que ens sembla digna d'elogi la tasca del Consell de Girona.

Enguany el Consell de Foment ha premiat amb 1.500 pessetes els següents Sindicats Agrícoles: Cassà de la Selva, pel seu Molí fariner; Palau Sabardera, pel seu Cellar cooperatiu; al Sindicat de Lladó, per la Secció d'elaboració d'olis fins; al Sindicat de Joanets, pel seu entusiasme en refer la Cooperativa de consum després de l'incendi. Als Sindicats de Canet d'Adri, Serinyà, Anglés i Castellfullit, per no haver estat mai premiats, amb premis que oscil·len entre 200 a 300 pessetes, i amb 500 pessetes a les Caixes Rurals de Castell d'Aro, Amer, San Gregori i La Escala.

A causa dels atacs del saltiró o pussa, els planters de remolatxa sucrera han quedat pràcticament destruïts a l'Urgell, tant que la impressió

és que la producció quedarà reduïda aquest any a un 20 o un 30 per cent.

La Sucrera de Menarguens no ha fet res per combatre el flagell, malgrat el munt de tècnics amb què compta. Són tècnics, però que tenen una mentalitat de l'any de la picor.

L'amic que ens comunica aquesta notícia i que ha escoltat una conferència d'un d'ells, comenta: "Sembla que no hagin passat els anys d'actuació de la nostra gent; era una dissertació freda, àrida, acadèmica".

Amb la solemnitat acostumada, l'Institut de Sant Isidre ha celebrat la festa de Sant Isidre, amb un solemniat ofici a la parròquia del Pi i una visita als jardins de Montjuïc

Reglamentant el comerç i producció dels olis s'ha dictat una R. O. orientada en el següent sentit:

Primera. Afavorir en el major grau possible l'exportació d'oli d'oliva amb marca registrada, o envasat en ampolles o llaunes lliures de tot gravamen de sortida i afavorits en navegació d'altura amb la exempció de l'impost de transport marítim en l'embarcament.

Assegurar també la lliure exportació de l'oli d'oliva envasat en barrils amb marca registrada espanyola, només quan les necessitats del mercat interior no aconsellin un gravamen d'exportació sobre aquesta classe de productes.

Segona. La d'obligar a què respecte dels olis barrejats que poguessin consumir-se a la península es doni a conèixer al públic d'una manera indubtable, la condició de barreja.

Tercera. Facultar la prohibició i obertura de noves fàbriques d'olis de llevors per evitar competències d'un producte elaborat en la seva major part amb primeres matèries estrangeres.

Quarta. Limitar l'entrada de les llavors oleaginoses destinades a la producció d'oli comestible, mitjançant el cúpus en quantitat.

El general Primo de Rivera ha pronunciat un discurs a la festa de l'Agricultura a Madrid, enaltint l'obra agrària realitzada pel Directori i passant ràpida i elogiosa ressenya de les disposicions dictades. Ha recordat. En un altre lloc donem les conclusions presentades al govern.

La festa de l'Agricultura s'ha celebrat a Madrid amb pompa i solemnitat. En un altre lloc donem les conclusions presentades al govern.

Una assemblea regional de vinyaters tindrà lloc el dia 7 de juny a Tarragona. Les adhesions que rep la Comissió organitzadora són nombrosíssimes.

Per preparar aquesta Assemblea s'han celebrat actes de propaganda a diferents pobles i s'ha publicat un manifest que donem en altre lloc.

El preu dels porcs. El governador, com a resolució preliminar a les peticions de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre sobre els porcs, li ha comunicat que per la Comissió Permanent de la Junta de Proveïments s'ha acordat fixar com a preu mínim per als porcs en canal, 3'50 pessetes el quilo en escorxadors, preu que quedarà subjecte a una immediata revisió.

Prèstec als catòlics agraris de Galícia. Ha sortit a la "Gaceta" una reial ordre concedint l'aval de l'Estat amb un milió de pessetes a les Federacions Catòliques Agràries de Galícia per a la construcció de deu es-corxadors rurals, de cooperatives i una fàbrica de menuts en general.

Les Federacions emetran un emprèstit amortitzable en sis anys.

Per al pagament d'interessos es gravarà cada quilo de carn que s'exporti en una petita quantitat, puix s'espera obtenir un avantatge amb els es-corxadors d'una pesseta per cada quilo de carn.

El vescomte d'Eza i els regadius d'Aragó. L'ex-ministre vescomte d'Eza, president de la Junta de Colonització, ha realitzat un viatge per la zona de regadius d'Aragó, i pensa elevar un informe al Directori amb les aspiracions que ha recollit.

Hi ha punts d'importància que necessàriament caldrà resoldre com la que es planteja amb el pantà de Lécera, ja que tot un poble haurà d'ésser traslladat de lloc per trobar-se a la zona de construcció.

Les patates primerenques. La Junta de Proveïments diu que des del 30 d'abril té aconseguit el proveïment de la ciutat amb patata primerenca, al preu de 25 cèntims el quilo per a la venda al públic, havent entrat fins la data amb regularitat, uns 120 vagons. Com que el consum diari és d'uns 14 vagons i segueixen venent-se en quantitat considerable les altres classes de patata, s'ha aconseguit l'objecte desitjat que és l'abundor de la primerenca i rebaixes de 10 i 15 cèntims en els preus de les altres que fins ara es venien a 40, 50 i 55 cèntims.

La qüestió vitivinícola. El comissari Regi de Foment d'Alacant, don Eleuteri Abad, ha conferenciat amb el general Ruiz del Portal sobre la qüestió vitícola.

El problema ja ha estat estudiat pel president del Directori i el senyor Ruiz del Portal assegura la prompta publicació del decret que tindrà la mateixa orientació que el dels olis recentment publicat, i que representa un alt interès de protegir l'agricultura nacional.

El proveïment d'ous. Publicades recentment unes instruccions sobre el magatzamatge d'ous a les cambres frigorífiques de Barcelona amb el fi de preveure l'abastiment de la ciutat durant la tardor i l'hivern propers, i regular llurs preus, la Junta de Proveïments ha ordenat una nova inspecció d'aquestes cambres per comprovar si conserven les condicions exigides en la inspecció efectuada l'any anterior.

Els primers tomàtecs. De la regió alacantina han enviat la primera expedició de tomàtecs de la temporada.

Vénen col·locats primorosament en una gàbia de fusta i ofereixen l'aspecte d'un article molt delicat.

El fet d'ésser els primers tomàtecs de la collita els dona més vàlua, puix en aquest mercat s'estan cotitzant a tres pessetes el quilo.

La collita d'aquest any es considera molt important, calculant-se la producció total d'aquesta regió en unes 80.000 tones.

Oferiment yanqui als raimers. Míster Ochs, periodista i propietari del "New York Times", ha ofert les columnes del seu periòdis per a defensar la causa dels exportadors de raïm de taula prop del Govern americà.

Una planta que cura el cranc? El President de la república de Guatemala, general Orellana, ha enviat a un notable químic resident a Barcelona exemplars de la planta guatemaltesa nomenada "Pumpujuch", que hom assegura que és d'eficàcia absoluta contra el cranc, amb l'objecte de que efectui l'oportú anàlisi.

Gelades al Migjorn Francès. De Montpellier ens escriuen que aquests dies darrers s'han registrat temperatures molt baixes i gelades a bastament que han motivat greus danys als vinyals i a les hortes.

L'exportació de patates. Ha estat expesa una autorització per exportar 56.000 quilos de patata tendra valenciana.

Concurs suspès. Degut a la molta feina que els senyors de la Comissió gestora dels serveis coordinats de les províncies de etc. tenen amb motiu de la implantació del nou règimen provincial, han suspès per de prompte un concurs cavallar que tenien anunciat. Sembla, però, que no girà sol.

Els Sindicats agrícoles de la Federació Sindical agrària de Girona han celebrat a Banyoles "la festa de les espigues", els dies 31 de maig i 1 de juny. El senyor Jaume Rosich donà una conferència tractant de temes socials agraris.

El port de Tarragona ha exportat la quinzena passada 2.055 bocois de vi, 463 pipes, 296 mitges, 97 quarts i 205 barrils de vi, 160.327 quilos d'oli d'oliva, 4 barrils i 469 sacs d'avellana en gra i 516 amb clofolla, 1.310 caixes i 1.040 sacs d'ametlla en gra i 1.085 amb clofolla i unes 300 caixes de nous en gra.

Els bovins existents al món. Segons un raport oficial del govern dels Estats Units, existeixen al món 565.366.00 caps bovins contra 644.885.000 existents abans de la guerra. Aquesta disminució s'ha manifestat principalment a l'Argentina, Estats Units, Uruguai, Brasil i Austràlia.

L'estació de fructicultura de Lleyda. Els actuals diputats provincials de Lleyda volien de totes passades portar l'Escola d'Agricultura de la Mancomunitat, de Barcelona a Lleyda. Davant de no sabem quines dificultats, hi renunciaren. No renunciaren, però, a tenir alguna institució agrícola i el directori premiant llurs serveis acordà crear a Lleyda una estació de fructicultura. Al paper la decisió és presa. Ara sembla que les dificultats són per traduir en realitat aquesta decisió. Confiem que els esmentats diputats se'n sabran sortir airosament.

Pedregada. A Mollerusa ha descarregat una forta pedregada que ha destruït totes les collites, ocasionant altres perjudicis de molta consideració.

Ha estat tan gran la quantitat de pedra que ha caigut, que arreu de tot el terme i tota la vila ha quedat un gruix de quinze a vint centímetres i en alguns llocs ha arribat de vint-i-cinc a trenta.

El pantan de Francolí. Després de fetes les proves de la permeabilització del pantan, que han donat un resultat negatiu, la Comissió que actua a Reus es proposa construir una presa de molt poca alçada, que tot traient l'aigua del Francolí la porti a una sèquia que sembla que la conduiria al pantan de Riudecanyes, en perjudici, com és natural, de tots els regants del Francolí, que veurien minvar sobtadament aquest riu.

Per tal d'informar degudament a tots els interessats d'aquestes comarques, la Comissió de la nostra ciutat, d'acord amb la de Tarragona, actua activament els treballs per totes les comarques i pobles que pugui afectar, constituint-se en defensa permanent i proposant-se acudir a la informació oberta i fer respectar els interessos d'aquesta comarca.

A Valls existeix un fort corrent contra les pretensions de la Comissió de Reus, que portaran un rebombori a tots els pobles de les rodalies, si no s'eviten a temps les seves exigències.

El banquet espiritual dels veterinaris. A Madrid, l'Associació Nacional Espanyola de Veterinaris ha celebrat una Assemblea i altres coses per l'estil. Tot això no té res de particular, però ço que dissenteix un xic de lo de cada dia és que aquells bon senyors, un cop tips dels discursos, han celebrat un banquet espiritual, pel qual han pagat com si hagués estat de debò i dels passadors, però durant la seva celebració han mantingut un dejuni que ni que fossim en quaresma.

Res, per fer quartos tots els "trucos" van.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gràtuitament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

M. C., Ventosas. — Per poder-li indicar el lloc on hauria d'anar per fer pràctiques ens convindria primer de saber quina mena de conreus l'interessen més, és a dir, quins són aquells en els quals voldria especialitzar-se. Aleshores potser podríem donar-li alguna adreça.

R. E., Mora la Nova. — Per combatre la cuscuta, el millor remei és el preventiu: comprar llavor d'alfals amb garantia de puresa i no emprar, per adob de l'alfalsar, fems procedents d'animals alimentats amb farratge de prats infestats, perquè la llavor de la cuscuta atravesava inatacada el el tub digestiu del bestiar.

El millor mètode curatiu és el següent: Si la invasió és molt extesa no hi ha altre remei que rompre el prats, després d'haver aprofitat l'alfals, i fer per un quant temps un altre conreu.

Si, en canvi, és limitada, dalli arran de terra els punts malalts i tot al voltant una faixa d'alfals sa, de l'amplada d'un metre almenys. Reculli l'herba dallada, i tregui-la del camp procurant de no escampar-ne brins ni troços, per evitar que el mal sigui així contagiats a zones sanes. Després cobreixi amb palla o altres matèries inflamables tota la porció dallada i cali foc, si vol afegint un xic de petroli per facilitar la propagació de la flama.

Si vol fer un tractament més enèrgic, un cop s'hagi apagat el foc, es pot arruixar la porció cremada amb una solució de sulfat de ferro al 10 per 100.

Fent això es cremen tots els filaments de la cuscuta; si l'alfals és vell rebrota de nou amb tot vigor; si és jove s'ha de tornar a sembrar la porció destruïda.

L'època millor per fer el tractament és a primers de juny, per impedir la formació de la llavor del paràsit.

R. F. Linyola.—Vàrem contestar a la seva consulta fa uns quants dies, particularment però per error adreçarem la lletra a la vella adreça. Ha rebut la carta? Si no l'hagués rebuda, li agrairíem que ens ho digués.

M. T. S. Girona.—Contra els pugons cal fer un nombre més aviat elevat de tractaments. Es qüestió de paciència. Els líquids que poden emprar-se obren per contacte, és a dir, cal que toquin el pugó per matar-lo. Com que les fulles estan caragolades això és difícil. Demès, pocs pugons que quedin són suficients perquè la infecció esdevingui novament forta. Per aquestes raons cal fer pulveritzacions freqüents i abundants.

La fórmula millor és la següent:

Nicotina	53 grams
Sabó moll... ..	500 "
Aigua	100 litres

Desfaci el sabó en aigua tèbia, porti el volum a 100 litres i afegeixi la nicotina. Aquesta la trobarà a les principals droguereries de Barcelona.

No es veritat que les formigues *facin* el pugó. Van als arbres apugonats a menjar el suc dolç produït pel pugó.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

MAIG I JUNY

FARRATGES

Alfals. — Col geganta (per a fulles). — Remolatxa grossa (un poc tard).

També es sembra espès per a farratge verd:

Sorgo o Meuca dolça. — Trèbol gros o Trèfula. I herbes de prat en regadiu.

Blat de moro o moresc. — Guixes.

Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS
BAILÉN, 2, ETL. - BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

Extracció dels Olis de Brisa

El dissolvent ininflamable

“TRI WACKER”

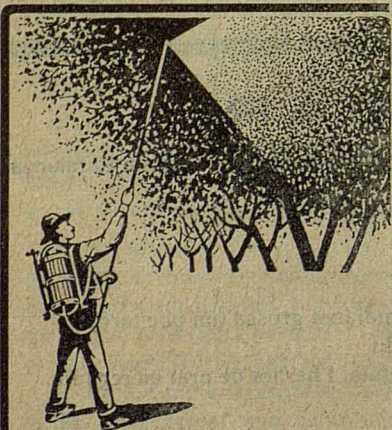
proporciona olis d'alta classe, permetent de refinar-se per a usos comestibles. L'ur empleu és molt econòmic pel seu escàs consum.

Central de vendes per a Espanya y Portugal

COMAMALA & GINEBREDÀ

Argüelles, 454

BARCELONA

Les seves VINYES, ARBRES,
HORTA i JARDÍ, necessiten
un bon polvoritzador.

”MURATORI”

és, entre tots, el més pràctic. No s'ha de bombar ruixant! Estalvia temps i líquid. Es imitat per molts, però no igualat per cap altre, en construcció perfeccionaments i

Aquest i altres 20 Models van
descrits en nostre Catàleg

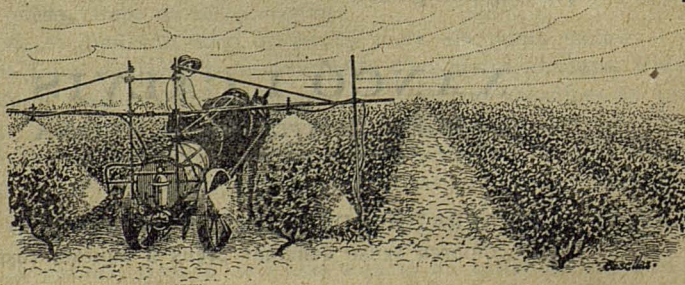
QUALSEVULLA D'ELLS LI DONARÀ SATISFACCIO

P. CASELLAS

Méndez Núñez, 4, pl.

BARCELONA

Demani el
Catàleg i
Referències

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDEÈS

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDEÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIUS

Productes Enològics : Aparells d'anàlisis de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

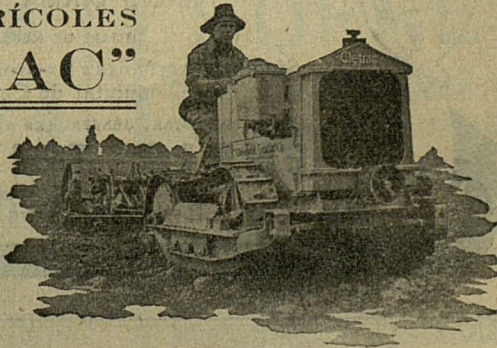
Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7,000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demandar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

**Els miliars de
petits ous
de l'ovari**

d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

**Farina de Peix
Fresc**

“ATLANTIC”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

CLAPÉS I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amorfac i nitrat de sosa.

Arseniàt de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa
Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

Bàscules
caixes per a
cabals

Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

SOFRE

Grans Refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur C.º" S. A. E.

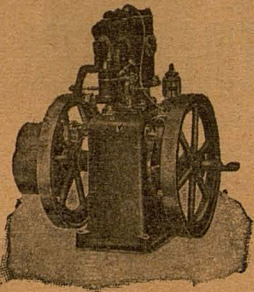
Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20
Telèfon 672

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

MOTORS SERVICE
 per a benzina, alcohol, petroli, etc. Des de 1 fins a 20 HP.

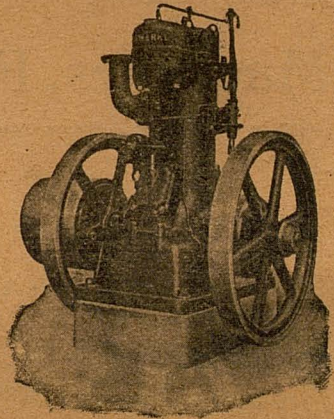
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL "CLIMAX"

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins. Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres. Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a
 Bailén, 19 - BARCELONA

Soldadures especials a baixa temperatura

Marques: "Laffitte" - "Roig" - "Delmas" - "Ligot"

Plaques i pols per a soldar els ferros i els cers — Plaques per a soldar les serres de cinta — Pols per a soldar substituint el bòrax — Barreta per a soldar, més fusible que el llautó — «Unifont», pasta per a soldar el ferro colat — Pols per a trempar a foc lliure — Soldadura completa, s'usa sense bòrax — «Àncora», metalls antifricció — «Fontogene», barreta de suplement per al ferro colat — Ferro de soldar, per gas — «Superflux», desoxidant per a tots els metalls — «Zeca», soldadura per a l'alumini — «Electra», pasta a l'estany, per a metalls

FÀBRICA A TARRAGONA

Sociedad de placas y polvos para soldar, S. A.

Domicili social: Pere IV, 77 - BARCELONA - Tel. 636 S. M.